

ZABYTKI SIEMIANIC

Kościół pod wezwaniem św. Idziego w Siemianicach

W Siemianicach pierwotny kościół był konstrukcji drewnianej, zbudowany przez Jana Siemiańskiego w 1553 roku. Krótco potem został zajęty przez husytów, kacerzy czeskich, którzy wypędzeni z Czech zajęli kościoły w okolicy za wyjątkiem kościoła w Opatowie. Po ich wypędzeniu z Polski stan dawniejszy kościoła przywrócił w 1621 roku ówczesny patron kościoła Joachim hr. z Tarnowa. Biskup wrocławski poświęcił kościół ponownie w 1623 roku. Świątynię powiększono w 1836 roku, a w 1858 rozebrano. Obecny murowany, neoromański kościół został wzniesiony w latach 1856-58 z fundacji Piotra Szembeka. W 1891 roku kościół został konsekrowany przez biskupa Likowskiego, a w 1906 roku wymalowany przez poznańskiego malarza Lisieckiego. Kościół ma 58 łokci długości, 20 łokci szerokości z babińcem, dwiema zakrystiami i grobowcem pod prezbiterium do chowania zmarłych hrabiów Szembeków. Kościół ma 3 ołtarze, w których znajdują się obrazy olejne pędzla mistrza wrocławskiego Schneidera z 1858 roku przedstawiające św. Idziego, św. Józefa i Matkę Boską Różańcową. Jest świątynią orientowaną (prezbiterium zwrócone na wschód), prezbiterium zamknięte jest płasko na osi, posiada absydę. Elewacja otynkowana, budynek nakryty czerwoną dachówką i blachą. O stylistyce decydują przysadziste proporcje i charakterystyczne dla stylu romańskiego fryzy arkadowe i półkoliste zamknięcia otworów. Naroża świątyni zdobią wieżyczki ze ślepymi arkadami zwieńczone pinaklami.

Pałac Szembeków w Siemianicach

Wzniesiony w 1835 roku przez Piotra Szembeka. W 1894 roku został całkowicie przebudowany w stylu neorenesansowym. Jest to budynek piętrowy, podpiwniczony z użytkowym poddaszem. Zbudowany na planie wydłużonego prostokąta, którego oś przebiega na linii północ-południe. Do północnej elewacji przylega węższy i niższy aneks gospodarczy. Główny budynek nakryty jest czterospadowym dachem, nad aneksem dach dwu-spadowy. Elewacja frontowa zwrócona na zachód, 11 osiowa, z czego 3 centralne osie zajmuje 4 kolumnowy portyk zbudowany w wielkim porządku. Kolumny podtrzymują obszerną wystawkę. W elewacji ogrodowej, na osi, znajduje się taras. Naroże budynku, pilastry oraz kolumny zdobi groszkowa rustyka i boniowania. Wystawka ma 2 okna, ramowe podziały, wolutowe spływy oraz pinakle wieńczące całość. Kolumny podtrzymują fryz zdobiony tryglifami (płytki z trzema zębami) i rozetami. W dachu znajdują się lukarny – po dwie na bokach wystawki. Piętro honorowe (piano mobile) znajduje się na piętrze (świadczy o tym wielkość okien- są większe niż okna na dole). Szczyt aneksu zdobi rozbudowana attyka zwieńczona wolutami i pinaklami (patrz ślimacznica). Układ wewnątrz dwutraktowy.

W pałacu znajdowały się cenne zbiory rodzinne z XVII-XIX w., stare meble, szafy gdańskie, obrazy szkoły francuskiej z XVII wieku, jak również włoskiej i niderlandzkiej, akwarele Juliusza Kossaka, zbiory starej broni oraz rękopisy min. „Ślubów panieńskich” Aleksandra Fredry. Wśród eksponatów znajdowało się również siodło z odsieczy wiedeńskiej wysadzone drogocennymi kamieniami (min. rubinami), obecnie eksponat znajduje się w Muzeum Narodowym w Krakowie. Na dzień dzisiejszy z zabytkowego wyposażenia pałacu pozostały kominek, piec i zabytkowa winda do transportu posiłków. Jako ciekawostkę należy podać, iż w pałacu działało centralne ogrzewanie już przed II Wojną Światową. Pałac był miejscem działalności Marii z Fredrów Szembekowej. To ona miała znaczący udział w tworzeniu tutaj ośrodka kultury polskiej. Zgromadziła większość pamiątek odziedziczonych po Fredrach. Pamiątki te zaginęły niestety w czasie okupacji niemieckiej. Aktualnie w pałacu znajduje się Leśny Zakład Doświadczalny Akademii Rolniczej w Poznaniu. W otoczeniu pałacu znajduje się zabytkowy park krajobrazowy i klasycystyczna wozownia. Park o powierzchni 4,49 ha jest pomnikiem przyrody, został urządzony w stylu angielskim.

Park przy siedzibie Leśnego Zakładu Doświadczalnego w Siemianicach

Ostatnimi właścicielami miejscowości Siemianice była rodzina Szembeków i z tą rodziną właśnie związana jest historia parku. Znajdujący się w zachodniej części parku pałac zbudował hrabia generał WP Piotr Szembek (1788-1866), gdy po upadku powstania listopadowego osiadł w Siemianicach. Na ten okres datuje się też powstanie parku. Na ostateczny wygląd parku wpływały upodobania kolejnych pokoleń rodu Szembeków.

Kompleks pałacowo – parkowy w dniu dzisiejszym zajmuje powierzchnię 4,49ha i w całości jest pomnikiem przyrody. Ma ona charakter parku dworskiego założonego w stylu angielskim. Ścieżki dzielą cały obszar na 19 kwater. Na części powierzchni kwater utrzymuje się pielęgnowane trawniki, czasami z klombami kwiatowymi.

Na roślinność parku składa się ok. 200 gatunków, odmian i form drzew i krzewów. Spośród nagozależkowych najliczniejszy jest świerk (ponad 30 okazów), a okrytozależkowe najliczniej reprezentuje lipa (ok. 40 okazów – najgrubsze o obwodzie ponad 4 m). Oprócz tego

występują ciekawe okazy barwne buków (purpurowe, miedziane), odmiany zwisające jesionów i buków. Ozdobę parku stanowi 6 okazałych platanów, a także potężne dęby i wiązy. Okazale prezentują się też klony cukrowe o obwodzie ponad 4,5m. Z innych ciekawych gatunków występują miłorząb, katalpa, glediczja, cypryśnik itd. W parku znajduje się też skupisko wielu odmian różaneczników. Gęstym kobiercem ścięła się, na całej niemal powierzchni, bluszcz pospolity.

Wozownia w Siemianicach

Jeden z budynków objęty kompleksem pałacowym Pałacu Szembeków w Siemianicach. Budynek klasycystyczny z 1899r., posiada 5 szerokich drzwi, troje centralnych przedzielonych skarpami i oflankowanych pilastrami. Na osi budynku znajduje się wysoka ściana attykowa. Attyka znajduje się również nad 3 centralnymi osiami budowli. Nad trójgiem centralnych drzwi i ścianą attykową znajdują się trójkątne tympanomy wydzielone wydatnymi gzymsami.

Krzyże i kapliczki przydrożne Siemianice

Kolumna Św. Floriana – data powstania ok. XVIII w. , usytuowany przy alei kasztanowej z Siemianic do Lipia, fundatorem Kolumny był hrabia Szembek lub wcześniejsi właściciele ziemscy pałacu w Siemianicach. Po wojnie Kolumna została kilkakrotnie przebudowana, obecnie jest pod opieką Ochotniczej Straży Pożarnej w Siemianicach.

Kapliczka p.w. Matki Boskiej Niepokalaniepczetej- data powstania 1935r., Kapliczka znajduje się w ogrodzie przydomowym, fundatorem Kapliczki był Pan Józef Olszok.

Kapliczka p.w. Matki Boskiej Niepokalaniepczetej – data powstania 1963r., Kapliczka znajduje się w ogrodzie przydomowym na ulicy Żabiej, fundatorami Kapliczki byli Państwo Stanisław i Gertruda Poprawowie.

Krzyż Przydrożny- data powstania XIX w., usytuowany na ul. Chruścińskiej, fundatorem Krzyża był Pan Sroka. W 2000 roku Krzyż został przebudowany z drewnianego na blaszany.

Krzyż Przydrożny - data powstania XIX w., usytuowany przy ogrodzie byłego PGR, fundatorem Krzyża była rodzina Szembeków. W 2000 roku Krzyż został przebudowany z drewnianego na blaszany.

Kapliczka p.w. Najświętszego Serca Jezusowego - data powstania XIX w., Kapliczka znajduje się u wylotu ul. Słonecznej, fundatorem Kapliczki była rodzina Szembeków.

Kapliczka z Chrystusem Ukrzyżowanym - data powstania XIX w., Kapliczka znajduje się naprzeciw domu Państwa Wolnych. W latach 70-tych XXw. została przebudowana.

Kapliczka p.w. Matki Boskiej Niepokalaniepczetej - data powstania 1968r., Kapliczka znajduje się w ogrodzie przy Plebanii, fundatorem Kapliczki był ks. Józef Kainqba.

Krzyż przy Kościele Parafialnym- data powstania ok. roku 45-50 XXw., fundatorem Krzyża był ks. Edward Stankiewicz.

Klasak

Kapliczka p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej – data powstania po 1920r. (postawiona po powrocie z wojny jako podziękowanie za szczęśliwe ocalenie), Kapliczka znajduje się przed domem Państwa Sarnowskich, fundatorem Kapliczki był Pan Franciszek Sarnowski.

Krzyż Przydrożny - data powstania 1983r., usytuowany przy zabudowaniach Państwa W. S. Konarskich, powstał z inicjatywy ks. Mieczysława Gmerka. W 1996r. Krzyż został przerobiony z drewnianego na blaszany.

Uroczysko Wesoła

Kapliczka Św. Franciszka z Asyżu- data powstania 1999r., Kapliczka znajduje się przy alei prowadzącej na Wesołą, fundatorami Kapliczki są Państwo Aleksandra Radomska-Barton i Maciej Barton.

Marianka

Kapliczka p.w. Matki Boskiej Niepokalanie poczętej- data powstania po 1920r. (postawiona po powrocie z wojny jako podziękowanie za szczęśliwe ocalenie), Kapliczka znajduje się przy domu Państwa E.K Idzikowskich, fundatorem Kapliczki był Pan Wojciech Jeziorny.

Kapliczka p.w. Najświętszego Serca Maryi - data powstania 1947r., (jest to jedyna z Kapliczek postawiona w intencji błagalnej o powrót do zdrowia) Kapliczka znajduje się naprzeciw domu Państwa Mierzwiaków, fundatorem Kapliczki był Pan Józef Rabiega.

Kapliczka p.w. Matki Boskiej Licheńskiej – data powstania po 1920r. (postawiona po powrocie z wojny jako podziękowanie za szczęśliwe ocalenie), Kapliczka znajduje się przy drodze leśnej łączącej Mariankę z Józefówką. Inicjatorem powstania Kapliczki był robotnik leśny-personalia nieznane. Kapliczka została przerobiona w 1996r.

Raków

Krzyż Przydrożny - data powstania początek XX w., usytuowany przy drodze wjazdowej do Rakowa od Strony Siemianic, fundatorem Krzyża była rodzina Szembeków. Krzyż został przerobiony w 1970r.

Krzyż przy Kaplicy - data powstania początek XX w. Został przerobiony po 1945 r. Obecnie opiekują się nim parafianie.

Krzyż Przydrożny - data powstania 1945r., usytuowany w ogrodzie przydomowym Państwa Kupczaków, fundatorem Krzyża był Pan Jan Trzęsicki. Krzyż został przerobiony z drewnianego na blaszany w 1985r.

Krzyż Przydrożny - data powstania 1923r., usytuowany przed domem Państwa Winiarskich, fundatorem Krzyża by Pan Piotr Hadryś. Krzyż został przerobiony z drewnianego na blaszany ok. 1970r.

Granice

Kapliczka p.w. Najświętszego Serca Jezusowego - data powstania 1921r. (postawiona po powrocie z wojny jako podziękowanie za szczęśliwe ocalenie), Kapliczka znajduje się w ogrodzie przydomowym Pana Józefa Kawuli, fundatorem Kapliczki był Pan Maciej Kawula. Kapliczka została przerobiona w 1996r.

Krzyż Przydrożny - data powstania 1983r., usytuowany na początku miejscowości, powstał z inicjatywy ks. Mieczysława Gmerka. W 1996r. Krzyż został przerobiony z drewnianego na blaszany.

Uroczysko Wesoła

Letnia rezydencja hrabiny Marii z Fredrów Szembekowej. Była ona wnuczką komediopisarza Aleksandra Fredry. Kontynuowała rodzinne, nieprzerwane pisarstwo Fredrów - dziadka Aleksandra, ojca Jana Aleksandra, brata Andrzeja. Zasłynęła jako autorka utworów piętnujących przeróżne wynaturzenia życia publicznego i wady narodowe. Stworzyła mecenat artystyczno -naukowy. Protegowała w szczególności Tomasza Lisiewicza - ucznia Jana Matejki. Sam Matejko korzystał z niektórych eksponatów —siemieńskiej kolekcji wypożyczonych mu do Krakowa.